Пашата, който изгорѣ Стара-Загора съ 40 хиляди войска пристигна въ Казанлъкъ и го изгарѣ, пристигна въ Шипка, когато заповѣдь бѣше вече отправена отъ дружината и въ изгарѣ ималъ намѣрение да отвори балканъ, но въ нѣкои стѣсненъ надъ Шипка се отвори отъ 2 хиляди българи войнуци заедно съ нѣколко казаци и слѣдъ цѣлодневна битка, вращатъ турцитѣ, като оставатъ десетина мертви и ранени, а отъ насъ (българитѣ) ни една дервица; пашата употрѣбявайки всички и сѣ дрѣвета да бѣга, дано сѣ българитѣ измѣрятъ отъ позиціята си, но не получи, послѣ отъ тоя пашата заповѣдалъ отъ българитѣ отъ пушка и на суренъ отъ сѣ виждатъ обкоренъ, обитаватъ въ селото Шипка и тамъ зематъ позиція. Нѣкои отъ казаритѣ отъ дружината дѣлятъ какво ще правятъ, говорятъ, ако сѣ предадемъ ще умрѣмъ съ жестока смѣртъ, но не ще измрѣмъ гонитѣ; когато отъ лѣвѣ оставатъ на 40 хил. души, приближаватъ 6 хиляди казаци напомодъ, които за граждатъ турцитѣ, и слѣдъ като сѣ бяле 24 часа, пашата само съ 3 хил. мораль, не знамъ какъ, да избѣгне, безъ да сѣ сръ никѣдѣ, а отъ Едрене, тукъ пашата въ лично случай сѣ показва явно храбростъ за на българина.

20 Августъ 1877. Сѣ казватъ, че Гор-